

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Cobzac Elena

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului Bologa Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2018 și a sentinței Judecătorei Bălți din 18 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Bologa Vasile Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx, s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 01.04.2013 - 18.06.2015

2. instanța de apel: 10.07.2015 – 07.10.2016

12.05.2017 - 06.06.2018

3. instanța de recurs: 12.12.2016 – 04.04.2017

14.08.2018 - 07.11.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 18 iunie 2015, Bologa Vasile Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost recunoscut vinovat și condamnat Cozma Gheorghe, în privința căruia cauza nu a fost contestată în prezenta procedură cu recurs ordinar.

Prin sentința Judecătorei Rîșcani din 10 martie 2016, au fost recunoscuți vinovați și condamnați Gordilă N. și Cozma G., în privința cărora cauza nu a fost contestată în prezenta procedură de recurs ordinar.

2. Potrivit sentinței Judecătorei Bălți din 18 iunie 2015, s-a constatat că Bologa V. împreună cu Cozma Gh., la data de 01 ianuarie 2013, în jurul orei 01.00, prin înțelegere prealabilă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în apropierea liceului „M.Gorchii”, amplasat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aplicând un cuțit, au săvârșit un atac asupra minorului Xxxxx, născut la xxxxx, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, aplicând multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în urma cărui fapt au sustras de la acesta un telefon mobil de model „Nokia 5300”, cu IMEI xxxxx, în valoare de 500 lei, în care era instalată cartela SIM Orange nr. xxxxx, în valoare de 50 lei, prin ce i-au cauzat părții vătămate Xxxxx,

daună în proporții considerabile în sumă totală de 550 lei. Ca rezultat a acțiunilor aplicate de Bologa V. și Cozma Gh., i-au fost cauzate lui Xxxxx vătămări corporale ușoare a integrității corporale.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Bologa V. au fost calificate *de drept* în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, *tîlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viață, de două sau mai multe persoane, cu aplicarea armei sau altor obiecte în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentințele au fost atacate cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 18 iunie 2015, în privința inculpatului Cozma G.

3.2 Inculpatul Bologa V., care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 18 iunie 2015 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate, însă fără a menționa în baza cărei norme de drept.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- sentința este neîntemeiată, deoarece în acțiunile sale lipsesc elementele componente de infracțiune imputate, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, instanța greșit a calificat acțiunile lui și nu a dat apreciere corespunzătoare probelor cercetate în cadrul examinării cauzei, fiind încălcate normele procedurale;

- nimeni din cei prezenți la evenimentele petrecute nu au confirmat intenția inculpatului de a comite sustragerea de bunuri, mai ales cu aplicarea violenței;

- prima instanță nu a ținut cont de faptul că, nu a existat un plan anterior sau o înțelegere prealabilă între el și Cozma Gh., de a comite atacul tâlhăresc. El nu cunoștea care erau intențiile lui Cozma Gh., reieșind din personalitatea acestuia și trecutul său. La acel moment, pentru inculpat era creată situația de a-l ajuta pe Cozma Gh., de a nu fi maltratat;

- în cadrul ședinței de judecată partea vătămată a declarat că, a simțit cum era percheziționat de unul din băieți și a înțeles că este o sustragere de bunuri și că el transmite totul benevol. Prin urmare, fiind în situația unei sustrageri când victima predă benevol toate bunurile sale, inculpatul nu a sustras careva bunuri sau nu a cerut ca acestea să-i fie date;

- martorii oculari au indicat că el a alergat către Cozma Gh. mai târziu, deja când acesta era doborât la pământ, iar el nu a văzut telefonul mobil, ce aparținea victimei;

- în acea perioadă era angajat oficial în câmpul muncii, avea surse de întreținere și respectiv lipsea necesitatea de a risca pentru un telefon mobil sau pentru o anumită sumă de bani. Aceste circumstanțe nu au fost elucidate nici în cadrul urmăririi penale, precum nici de către prima instanță;

- aprecierea subiectivă a circumstanțelor cauzei, neelucidarea adevăratelor imbolduri ale participanților la conflict, situația real creată la acea dată, persoana fiecăruia din participanți, au dus la calificarea incorectă a acțiunilor sale. Or, acțiunile lui urma să fie încadrate ca un act de huliganism sau cauzării de leziuni corporale ușoare, dar nicidecum tîlhărie;

- referitor la probele cercetate în cadrul ședinței de judecată a menționat că declarațiile lui nu au fost combătute, însă au fost confirmate prin probele acuzării și anume: declarațiile părții vătămate și a tatălui acestuia Reșetnik V., care a declarat că pentru el prejudiciul nu este considerabil și este de acord să se împace cu el, cele ale martorilor Guznac V., Ursu T., Costiceanu V., care la fel, reflectă lipsa intenției la subsemnat de a comite o sustragere, precum și prin cele ale lui Cozma Gh., care a relatat cum l-a chemat pe el să se lămurească cu un băiat, că nu i-a propus de a sustrage bunuri și că Cozma Gh. singur a luat de la partea vătămată telefonul;

- a fost pedepsit neîntemeiat, iar sentința de condamnare a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil, deoarece aceste prevederi nu au fost respectate.

3.3 Avocatul Prodan S. în numele inculpatului Cozma G., prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 18 iunie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cozma G. să fie achitat de învinuirile aduse.

3.4 Inculpatul Gordilă N., prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani din 10 martie 2016, cu recalificarea acțiunilor sale din art. 186 alin. (5) Cod penal, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pentru fiecare episod, să fie achitat de învinuirea adusă în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, pe celelalte episoade să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

3.5 Avocatul Popovschi S. în numele inculpatului Gordilă N., prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani din 10 martie 2016, recalificând acțiunilor inculpatului din art. 186 alin. (5) Cod penal, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pentru fiecare episod, să fie achitat de învinuirea adusă în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, pe celelalte 5 episoade să fie încetat procesul penal, pe motivul împăcării părților, să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

3.6 Avocatul Vangheli V. în numele inculpatului Gordilă N., prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani din 10 martie 2016, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gordilă N. să fie recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, art. 152 alin. (1) Cod penal și condamnat la o pedeapsă neprivativă de libertate.

4. În cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 18.06.2015, în privința lui Bologa V. și Cozma Gh., a parvenit o altă cauză penală în privința lui Cozma Gh. și Gordilă N.

Astfel, apărătorul lui Cozma Gh. pentru a nu înrăutăți situația inculpatului Cozma Gh. a solicitat conexarea acestor cauze penale, într-o singură procedură.

5. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2016, a fost dispusă conexarea cauzei penale de învinuire a lui Cozma Gh. în baza art. 190 alin. (2) lit. c), 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și a lui Bologa V. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu cauza penală privind învinuirea lui Cozma Gh. în baza art. 186 alin. (5), 179 alin. (1) Cod penal și Gordilă N. în baza art. art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 287 alin. (1), 152 alin. (1), 187 alin. (1), 186 alin. (5) Cod penal.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatului Gordilă N. și avocaților acestuia Popovschi S., Vangheli V., al inculpaților Bologa V., Cozma G. și a avocatului Prodan

S. în numele inculpatului Cozma G., și admis apelul procurorului, fiind casată sentința Judecătorei Bălți din 18.06.2015, în partea condamnării lui Cozma G. Dispozițiile sentinței Judecătorei Bălți din 18.06.2015, privind condamnarea inculpatului Bologa S. au fost menținute.

7. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor din dosar, au apreciat probele cauzei din punct de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a lui Bologa V. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și a lui Gordilă N. în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 287 alin. (1), 152 alin. (1), 187 alin. (1) și 186 alin. (5) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat că Bologa V. și Cozma Gh. au acționat prin înțelegere prealabilă, care a avut scopul comiterii atacului tâlhăresc asupra lui Xxxxx. Faptul că telefonul mobil al victimei a fost ridicat de la Cozma Gh. și ultimul nu i l-a dat în folosință lui Bologa V., nu poate servi temei pentru recalificarea acțiunilor lui Bologa V., or, infracțiunea de tâlhărie se consideră consumată din momentul atacului asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.

Cât privește argumentele inculpatului Bologa V. privind încălcările procedurale admise de organul de urmărire penală la administrarea probelor, instanța de apel a reținut că, apelantul nu a invocat care anume probe au fost dobândite cu încălcarea de procedură și care anume prevederi legale nu au fost respectate.

La stabilirea pedepsei inculpatului Bologa V., instanța de apel a constatat că prima instanță a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 61, 75 Cod penal, aceasta fiind stabilită corespunzător gravității faptei și personalității inculpatului, în raport cu pericolul social concret al infracțiunii comise și atitudinea procesuală, pe care a avut-o inculpatul pe parcursul judecării cauzei, capabilă de a-l corecta și reeduca.

8. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză, au fost atacate cu recurs ordinar de către:

8.1 Avocatul Zamfir P. în numele inculpatului Bologa V., care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri de reîncadrare a acțiunilor inculpatului sau dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În argumentarea recursului a menționat că:

- în speță a avut loc o încadrare juridică greșită a acțiunilor lui Bologa V. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal;

- cauza penală a fost pornită în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, la baza căreia a stat plângerea tatălui părții vătămate Reșetnik Vl., care a menționat numai sustragerea deschisă de la fiul său a telefonului mobil. Ulterior, fiind depusă plângerea mamei victimei, aceasta a indicat la atacul comis asupra fiului său, având ca rezultat cauzarea durerii fizice și sustragerea telefonului mobil. Astfel, din textul plângerilor și ordonanța de pornire a urmăririi penale nu rezultă aplicarea de către atacatori, a cărorva obiecte, cu atât mai mult a cuștitului;

- potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 01.01.2013, la locul faptei nu au fost depistate careva obiecte și nici urme de sânge;

- în cadrul audierii lui Cozma Gh. în calitate de bănuț, acesta descrie circumstanțele comiterii faptei, însă neagă deținerea și aplicarea unor obiecte, inclusiv a cuțitului. Totodată, menționând că a văzut cum tânărul (partea vătămată) a scos din buzunar un cuțit, cu care l-a lovit pe Bologa V. la mână, iar lui fiindu-i tăiați și pantalonii. În cadrul cercetării judecătorești Cozma Gh. a declarat că, el l-a lovit pe Xxxxx din spate, la doborât jos, după care i-a aplicat mai multe lovituri, apoi i-a sustras telefonul. Până a ajuns Bologa V., el deja bătea victima, astfel, Bologa V. nu a reușit să-i aplice nici o lovitură. El nu a văzut, când a fost sustras telefonul de la partea vătămată, iar de telefon se folosea doar el;

- Bologa V. fiind audiat în calitate de bănuț a negat existența cuțitului la el sau la Cozma Gh., explicând că, anume partea vătămată i-a aplicat lui o lovitură cu cuțitul la mână;

- nici unul din martorii acuzării nu au confirmat prezența la inculpați a unor obiecte tăioase sau cuțite;

- la dosar lipsește presupusul cuțit, precum și ordonanța de ridicare, examinare, recunoaștere în calitate de corp delict și atașare la cauza penală, inclusiv și lipsa unei expertize criminalistice a acestui obiect;

- în ipoteza existenței cuțitului la unul din inculpați, nu a fost probată intenția de aplicare a obiectului. Mai mult, aceasta este confirmată de partea vătămată, care a declarat că atacatorii nu l-au amenințat, or el nu a văzut ca ei să aibă ceva în mână;

- lipsa cuțitului și calificarea leziunii ca una ușoară nu a fost cauzată victimei de către inculpați, prin urmare acestora nu le pot fi incriminate componența de infracțiune, prevăzută la art. 188 Cod penal;

- în speță, din circumstanțele stabilite, datorită metodei de operare nu rezultă un pericol real pentru viața sau sănătatea lui Xxxxx. Or, în cauză nu s-a demonstrat aplicarea de către inculpatul Bologa V. a cuțitului.

- instanța de apel a admis abateri de la legislație, deoarece art. 409 Cod de procedură penală - efectul devolutiv al apelului, se înțelege condiționarea examinării apelului doar în privința apelantului și calității lui procesuale, cât și examinarea tuturor aspectelor de fapt și de drept. Însă, în speță, instanța de apel nu a luat în considerare aceste prevederi și nu a asigurat prezența părții vătămate în procesul judecării apelului, lipsind avocatul, care nu a participat în cadrul ședinței instanței de fond de a formula întrebări, nefiind înlăturate o serie de contradicții între declarații, nu a concretizat modul de operare a acestora și modul în care partea vătămată și-a cauzat plaga degetului;

- la fila 11 a deciziei recurate, instanța s-a limitat numai la faptul că pe baza materialelor cauzei „s-a demonstrat cu certitudine înțelegerea prealabilă la comiterea infracțiunii de tâlhărie, făptuitorii fiind înzestrați cu un cuțit. Partea vătămată nu a văzut nimic în mâinile făptuitorilor. Acest moment se explică prin faptul, că cuțitul cu care a fost înzestrat Cozma Gh. a căzut jos, în momentul când acesta s-a năpustit asupra părții vătămate.” Astfel, din cele citate, nu rezultă că Bologa V. ar fi avut o înțelegere prealabilă cu Cozma Gh., de a-l ataca pe Xxxxx

8.2 Avocatul Barbă T. în numele inculpatului Bologa V., care a solicitat casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri de reîncadrare a acțiunilor lui Bologa V., din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, în cele ale art. 287 Cod penal, iar în baza art. 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie, să fie încetat procesul penal.

În argumentarea recursului a menționat:

- din declarațiile părții vătămate, acesta nu descrie obiectul cu care s-a comis infracțiunea de tâlhărie. Obiectul nominalizat – cuțitul, nu este anexat la materialele cauzei ca corp delict. Prin urmare, obiectul la care s-a referit partea vătămată este o presupunere a acestuia și nu poate fi considerat ca armă;

- nu poate fi luat în considerație faptul că, Bologa V. i-a aplicat lovituri părții vătămate, deoarece ultimul a explicat că s-a apropiat de victimă și Cozma Gh. pentru a-i despărți, și în acel moment partea vătămată l-a tăiat la mână cu un obiect, ducându-se la lumină a văzut tăietura.

8.3 Inculpatul Gordilă N., invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de reîncadrare a acțiunilor sale, din prevederile art. 186 alin. (5) Cod penal, în cele ale art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, iar pe infracțiunea de jaf să fie achitat. Totodată, să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 aprilie 2017, au fost respinse ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpatul Gordilă N. și admise recursurile ordinare declarate de către avocații Zamfir P. și Barbă T. în numele inculpatului Bologa V., fiind casată parțial decizia în cauza penală în privința lui Bologa V. și prin extindere în privința lui Cozma G., în partea condamnării acestora în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și aplicării pedepsei definitive, prevăzute de art. 84 alin. (1), (4) Cod penal, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, în rest decizia a fost menținută.

10. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat că, prin ignorarea solicitărilor părții apărării și anume a avocatului Barbă T., care apără interesele inculpatului Bologa V. - privind imposibilitatea examinării cauzei în lipsa părții vătămate Xxxxx, de către instanța de apel a fost încălcat principiul contradictorialității și dreptul inculpatului la apărare, avocatul ca parte în proces, fiind lipsit de posibilitatea de a-l apăra pe inculpat, prin declarațiile părții vătămate Xxxxx, care în viziunea apărătorului are o importanță decisivă pentru justa soluționare a cauzei penale și încadrarea corectă a acțiunilor.

Mai mult ca atât, instanța de recurs a indicat că, în ședința instanței de apel au fost verificate probele examinate în prima instanță în baza învinuirii aduse inculpaților Bologa V. și Cozma Gh., în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, precum și declarațiile martorilor acuzării Guznac V., Costiceanu V., care de fapt îl dezvinovățesc pe Bologa V. însă, cu toate că instanța de apel le-a reflectat în decizia recurată, aceasta nu s-a pronunțat asupra lor în nici un mod, fără a le da vre-o apreciere, menționând doar „că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale, pe care instanța le-a apreciat obiectiv”.

De asemenea, instanța de recurs a reținut că, potrivit cererilor de apel declarate de inculpatul Bologa V. și avocatul Prodan S. în numele lui Cozma Gh., criticându-se legalitatea și temeinicia sentinței, instanța de apel nu s-a expus asupra acestor motive, dar nici nu le-a reflectat în decizie.

Astfel, în viziunea instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut poziția primei instanțe în ce privește aprecierea probelor, fără a combate argumentele părții apărării și fără audierea pe viu a părții vătămate, acceptând niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor părții vătămate Xxxxx, și a martorilor Guznac V., Costiceanu V., fără a le da o apreciere, prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs a reținut că, în cadrul examinării apelurilor declarate, instanța de apel nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile date de partea vătămată Xxxxx și cele depuse de inculpați, nu a clarificat multe circumstanțe și împrejurări cum ar fi: dacă a avut loc aplicarea cuțitului de către inculpați și cine din ei l-a aplicat, dacă corespunde fapta constatată prin rechizitoriu și prin hotărârile instanțelor judecătorești, cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților.

Instanța de recurs a conchis că, instanța de apel la judecarea cauzei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 414 alin. (5), 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre neîntemeiată și nemotivată, astfel decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Totodată, în prezenta cauză penală a fost condamnat și Cozma G., care nu a contestat decizia instanței de apel, dar ținând cont de faptul că încălcările stabilite se răsfrâng și asupra acestuia, precum și de prevederile art. 426 Cod de procedură penală, instanța de recurs a conchis că, prin extindere decizia recurată urmează a fi casată și în privința acestuia.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către avocatul Prodan S. în numele inculpatului Cozma G. și a inculpatului Bologa V., iar apelul procurorului a fost admis, fiind casată sentința Judecătoriei Bălți din 18.06.2015, în partea condamnării lui Cozma G. Dispozițiile sentinței Judecătoriei Bălți din 18.06.2015, privind condamnarea inculpatului Bologa V., au fost menținute.

12. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat, că probele administrate de partea acuzării și prezentate în ședințele de judecată a instanțelor de fond, au fost dobândite în corespundere cu normele Codului de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că, nu se confirmă poziția inculpaților expusă în instanța de apel, că partea vătămată l-ar fi numit cu cuvinte necenzurate pe Cozma G. sau că ar fi avut vre-un conflict cu mama ultimului, acestea fiind invocate separat de inculpați, fiind contradictorii, deoarece s-a stabilit cert, că inculpații au atacat intenționat partea vătămată și au avut o înțelegere în acest sens.

În baza materialelor cauzei, instanța de apel a constatat cu certitudine, că având înțelegere prealabilă în vederea comiterii infracțiunii de tâlhărie, făptuitorii au fost înzestrați cu un cuțit. Reieșind din declarațiile părții vătămate Xxxxx, care a fost audiat suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel, acesta a declarat că, nu a avut

la sine alte obiecte, decât telefonul mobil, care se afla la acel moment în buzunar și care a fost scos din buzunar atunci când deja a fost doborât la pământ. Deși, inculpatul Bologa V. în timpul atacului și maltratării a auzit că partea vătămată Xxxx le dă totul, și a văzut cum Cozma G. îl cauta prin buzunare, nu a întreprins nimic pentru a curma aceste acțiuni și a aplana situația (nu l-a oprit pe Cozma G., nu a contribuit la restituirea telefonului mobil ridicat din buzunarul părții vătămate, de către Cozma G., nu a comunicat la poliție faptul sustragerii telefonului de către acesta etc.), dar se uita, acceptând astfel evenimentele așa cum se produceau.

La fel, instanța de apel a menționat că, de la data faptei infracționale, nici inculpatul Cozma G. și nici inculpatul Bologa V., n-au întreprins măsuri de restituire a telefonului mobil și n-au comunicat la poliție despre acest caz, fapt ce confirmă încă o dată intenția lor infracțională. Aceștea au fost identificați de organul de urmărire penală doar în urma acțiunilor demarate pe caz. În așa mod, inculpatul Bologa V. a participat la atac, cu acțiuni violente și a acceptat tăcit situația de sustragere a telefonului, de la partea vătămată.

În opinia instanței de apel, chiar dacă Bologa V. ulterior a văzut telefonul la Cozma G. și nu s-a folosit de telefon, acesta a participat activ la infracțiune, prin atac, maltratare și acceptarea situației de tâlhărie.

În viziunea instanței de apel, faptul că telefonul mobil a fost ridicat de la Cozma G., ultimul nu a împărțit acest telefon cu Bologa V. și nici nu i l-a dat în folosință, nu poate servi temei pentru recalificarea acțiunilor inculpatului Bologa V., or, infracțiunea de tâlhărie se consideră consumată din momentul atacului asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.

În concluzie, instanța de apel a reținut că, prin probele administrate la urmărirea penală, cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și suplimentar în cea de apel, vina inculpaților Cozma G. și Bologa V., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, s-a confirmat pe deplin.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele inculpatului Bologa V., că el a dorit să-l ajute pe Cozma G. ca să nu fie maltratată, deoarece acestea nu corespund adevărului. Din materialele cauzei rezultă, că Bologa V. a atacat partea vătămată împreună cu Cozma G., aplicându-i lovituri și contribuind la sustragerea telefonului prin atac și acceptarea situației, or, în caz contrar acesta urma să aplaneze conflictul, să-i despartă, să întrerupă acțiunile de aplicare a loviturilor, de deposedare de telefon și alte acțiuni, ce i-ar fi motivat pretinsa intenție nobile, cu atât mai mult, că partea vătămată nu opunea rezistență fizică, dar se apăra punând mâinile peste cap.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut ca fiind considerabilă paguba materială cauzată părții vătămate, aceasta fiind catalogată la această categorie la momentul adresării la organele de poliție și desfășurării urmăririi penale, or, în caz contrar nu se adresa pentru identificarea făptuitorilor și tragerea lor la răspunderea penală. Faptul, că paguba materială pentru partea vătămată este considerabilă se explică prin circumstanțele, că acesta la momentul comiterii infracțiunii era minor,

nu avea un serviciu producător de venit, era la întreținerea părinților și telefonul i-a fost cadonat de părinți. Ulterioara modificare a categoriei prejudiciului de părinții părții vătămate este determinată de restituirea telefonului, lipsa pretențiilor și încercarea de a ușura poziția inculpaților. Chiar dacă partea vătămată este de acord să se împace cu inculpații, aceasta este o circumstanță atenuantă, dar nu și una care ar duce la începerea procesului penal.

Instanța de apel a mai constatat că, la stabilirea pedepsei inculpatului Bologa V., în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, prima instanță a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, aceasta fiind stabilită corespunzător gravității faptei și personalității inculpatului, în raport cu pericolul social concret al infracțiunii comise și atitudinea procesuală pe care a avut-o inculpatul pe parcursul judecării cauzei, capabilă de a-l corecta și reeduca. În sarcina lui Bologa V. a fost reținut, că anterior acesta nu a fost judecat, este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv la locul de trai și de muncă, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află, nefiind stabilite circumstanțe ce i-ar agrava răspunderea, însă scopul de corectare și de reeducare al acestuia poate fi atins doar prin numirea unei pedepse privative de libertate.

13. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Zamfir P. în numele inculpatului Bologa V., prin care solicită casarea acestora, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Bologa V. să fie achitat, sau acțiunile lui să fie reîncadrate juridic, ori dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului ordinar invocă aceleași motive pe care le-a indicat în cererea de recurs în primul set de proceduri, suplimentar menționând că:

- instanța de apel în mod repetat își motivează concluzia de respingere a apelului declarat de către Bologa V., prin constatări și fraze de ordin general;

- instanța de apel a dedus că, în speță a fost prezent cuțitul, însă această concluzie este greșită și se combate prin probele cercetate;

- după cum rezultă din ordonanța de pornire a cauzei penale, de punere sub învinuire și din hotărârile contestate, Bologa V. a fost recunoscut vinovat de comiterea tâlhăriei, prin înțelegere prealabilă cu Cozma G. și folosirea cuțitului în calitate de armă, însă partea vătămată și martorii nu au confirmat prezența înțelegerii prealabile între Cozma G. și Bologa V.

- în procesul urmăririi penale și cercetării judecătorești nici unul din martorii acuzării, nu au confirmat prezența la Cozma G. și/sau la Bologa V. a unor obiecte tăioase sau cuțite;

- cu referire la încadrarea acțiunilor inculpaților, instanța de apel s-a limitat numai la faptul că *„pe baza materialelor cauzei s-a demonstrat cu certitudine înțelegerea prealabilă la comiterea infracțiunii de tâlhărie, făptuitorii fiind înzestrați cu un cuțit....Partea vătămată nu a văzut nimic în mâinile făptuitorilor. Acest moment se explică prin faptul că cuțitul cu care a fost înzestrat Cozma G. a căzut jos în momentul când acesta s-a năpustit asupra părții vătămate, însă ultimul l-a acoperit cu corpul său, ulterior apărându-se cu el.”;*

- faptul că Cozma G. a ascuns sustragerea de la Reșetnik a telefonului mobil, demonstrează lipsa acestei înțelegeri, or Cozma G. a acționat în situație de exces de autor;

- instanța de apel nu s-a expus că, contrar prevederilor art. 281 Cod de procedură penală, în ordonanța de punere sub învinuire a lui Bologa V. din 11.02.2013, procurorul nu face referire direct la raportul de expertiză medico-legală nr. 22D din 24.01.2013;

- temeiurile invocate sunt suficiente pentru casarea hotărârilor emise, dispunerea reîncadrării juridice a faptei sau rejudecării cauzei în instanța de apel.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

14. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând dispunerea inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece acesta își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Instanțele de fond în strictă conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală, au dat apreciere întregului sistem de probe, întemeiat fiind menținută sentința.

15. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În continuare, Colegiul penal relevă că, potrivit textului recursului declarat, titularul acestuia invocă de drept, temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală și anume, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

De asemenea, instanța de recurs atestă acel fapt că argumentele invocate de către avocatul Zamfir P. în recursul declarat, practic sânt identice celor invocate anterior în recurs, în primul set de proceduri.

Analizând materialele cauzei penale, Colegiul menționează că, prima instanță în privința inculpatului Bologa V. a stabilit corect starea de fapt și de drept, confirmată pe probele administrate pe cauza penală, drept urmare l-a recunoscut vinovat și a încadrat just fapta săvârșită de ultimul, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, după indicii calificativi *tîlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane*

în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viață, de două sau mai multe persoane, cu aplicarea armei sau altor obiecte în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Mai mult ca atât, Colegiul penal specifică că, judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă menținând condamnarea inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată, în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, fiind just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce.

În viziunea instanței de recurs, hotărârile atacate în principiu reflectă o analiză amplă a tuturor aspectelor și versiunilor invocate de către partea apărării în ce privește dezvinovățirea inculpatului Bologa V., de comiterea faptei imputate, în raport cu cumulul de probe administrate în prezenta speță, ceea ce a permis justificat de a adopta soluția de condamnare a lui Bologa V., pentru cele săvârșite în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Prin urmare, dat fiind faptul că avocatul Zamfir P. în argumentarea recursului său, invocă argumente similare cu cele invocate prima dată în recurs și care au constituit obiect de discuție în instanța de apel la rejudecarea cauzei, respectiv cărora le-au fost date aprecieri juste și întemeiate corespunzător, Colegiul penal va păstra raționamentele din hotărârile instanțelor de fond, ce au avut ca efect recunoașterea vinovăției și condamnării inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, statuând în consecință asupra corectitudinii lor.

La fel, instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Lecturând textul deciziei atacate în coraport cu materialul probator administrat în cauza supusă judecării, Colegiul statuează, că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel încât hotărârea adoptată cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la adoptarea soluției de menținere a hotărârii primei instanțe în partea ce se referă la condamnarea lui Bologa V. Astfel, reieșind din hotărârea atacată a instanței ierarhic inferioare, Colegiul penal constată, că au fost examinate problemele esențiale care au fost puse în fața instanței, oferind argumente în susținerea soluției adoptate în partea ce-l vizează pe inculpatul Bologa V., ceea ce deduce concluzia că nu se raportează cele invocate de recurent, la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar criticile ultimului, în acest sens, poartă un caracter general și declarativ, fără o argumentare temeinică.

Referitor la alegațiile recurentului precum că, instanța de apel în mod repetat își motivează concluzia de respingere a apelului declarat de către inculpatul Bologa V., prin constatări și fraze de ordin general, instanța de recurs apreciază, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că

argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În același context, Colegiul penal menționează, că deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a specificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (Van de Hurk v. the Netherlands). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (Hiro Balani v. Spain).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelurile părților și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului Bologa V. de cele incriminate.

Din textul recursului Colegiul atestă că, recurentul la argumentarea temeiurilor pentru recurs prevăzute la pct. 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocă dezacordul cu încadrarea juridică a acțiunilor lui Bologa V., deoarece prin probele cercetate, se atestă că nu s-a confirmat prezența înțelegerii prealabile între Cozma G. și Bologa V., și folosirea cuțitului în calitate de armă. Instanța de recurs atestă, că instanța de apel a analizat minuțios aceste aspecte și s-a expus argumentat în privința lor, constatând cu certitudine că inculpatul Bologa V., prin înțelegere prealabilă cu Cozma G., fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aplicând un cuțit, au săvârșit un atac asupra minorului Xxxxx, însoțit de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, aplicând multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în urma cărui fapt au sustras un telefon mobil, în care era instalată cartela SIM, cauzând părții vătămate daună în proporții considerabile, în sumă de 550 lei.

Colegiul penal atestă că, faptul comiterii infracțiunii anume de către inculpatul Bologa V., se confirmă prin probele verificate suplimentar și cercetate de instanța de apel, care au fost apreciate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind respinse toate argumentele invocate în apel, în vederea achitării sau recalificării acțiunilor inculpatului Bologa V.

Astfel, la caz, fiind audiat în ședința de judecată a instanței de apel, partea vătămată Xxxxx, a susținut declarațiile date pe parcursul urmăririi penale, menționând că, la 01 ianuarie 2013, în jurul orei 01.00, în apropierea Liceului Teoretic „M. Gorchii” din mun. Bălți, a fost atacat de două persoane, una dintre care având un cuțit, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste corp și i-au sustras telefonul mobil

Din declarațiile martorului, Costiceanu Vadim, audiat în ședința primei instanțe rezultă că, în momentul în care Cozma G. și Bologa V., s-au întors la brad, ultimul era zgârâiat, când i-au întrebat unde au fost, Bologa V., i-a comunicat că mergând pe drum, Cozma G. a început să se bată cu un băiat, după care i-a luat telefonul, și Bologa V. l-a lovit cu un pumn pe acel băiat, pentru a-l ajuta pe Cozma G. Telefonul dat l-a văzut la Cozma G.

De asemenea, fiind audiat în calitate de bănuït la 08.02.2013, Cozma G., în prezența avocatului, a declarat că observând tânărul și analizând situația, el cu Bologa V., au făcut schimb de priviri și au înțeles că, acest tânăr poate fi maltratat și de a-i fi sustrase bunurile pe care le are, declarații ce au fost susținute și în cadrul audierii în calitate de învinuit (f.d. 107-109, 125 v. VII). La fel, din declarațiile lui Bologa V., audiat în calitate de bănuït la 08.02.2013 (f.d. 144-148 v. VII), în prezența avocatului, acesta a confirmat că a avut înțelegere cu Cozma G., să-l ajungă pe tânăr și să-l bată, declarații ce au fost susținute și în cadrul audierii în calitate de învinuit (f.d.156 v. VII). Totodată, inculpații Cozma G. și Bologa V. au confirmat că l-au atacat din spate pe Xxxxx, l-au doborât la pământ și i-au aplicat lovituri, confirmând declarațiile ultimului în acest sens, iar prin raportul de expertiză medico-legală nr. 22 D din 23 – 24.01.2013, conform fișei medicale prezentate, la Xxxxx, s-au depistat plagă contuză la degetul I, al mâinii stângi, care putea apărea în timpul și circumstanțele indicate și se clasează ca leziuni corporale ușoare, fiind produse prin acțiunea unui corp dur bont sau la o lovire de acesta.

Reieșind din ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 08.02.2013, prin care au fost ridicați blugii lui Cozma G., în care a fost îmbrăcat în noaptea producerii evenimentelor, se atestă că în partea stângă laterală au fost tăiați, iar din raportul de expertiză medico-legală nr. 112 din 18-19.02.2013, la Cozma G. s-a depistat un sector de hiperpigmentație, pe suprafața laterală-posterioară a coapsei stângi treimea superioară și nu se exclude ca sectorul depistat să fie urma unei acțiuni a unui corp ascuțit-tăios, la fel prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 09.02.2013, prin care au fost ridicați blugii lui Bologa V., în care a fost îmbrăcat în noaptea producerii evenimentelor, se atestă că în partea stângă din spate au fost tăiați, iar prin raportul de expertiză medico-legală nr. 111 din 18-19.02.2013, potrivit căruia la Bologa V. s-a depistat un sector de hiperpigmentație pe suprafața posterioară a mâinii drepte și nu exclude ca sectorul depistat să fie urmă a acțiunii unui corp ascuțit-tăios.

În opinia Colegiului penal, analizând probele menționate mai sus, în raport cu alte probe materiale anexate la dosar, instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia că având înțelegere prealabilă în vederea comiterii infracțiunii de tâlhărie, făptuitorii au fost înzestrați cu un cuțit, care a fost aplicat de către aceștia, deși pe parcursul judecării cauzei s-au făcut încercări de a exclude prezența cuțitului. Din aceste considerente, Colegiul penal respinge argumentul recurentului, că datorită metodei de operare, nu rezultă un pericol real pentru viața și sănătatea lui Xxxxx, or din materialele cauzei s-a constatat că, datorită caracterului acțiunilor violente, cu aplicarea în calitate de armă a cuțitului, acestea au creat un pericol real pentru viața și sănătatea victimei, astfel instanțele de fond calificând corect acțiunile lui Bologa V. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu toate că conform raportului de expertiză medico-legală din 24.01.2013, Xxxxx, s-a ales cu vătămări ușoare a integrității corporale.

Tot în acest context, Colegiul penal, consideră irelevante criticele părții apărării, precum că în procesul urmăririi penale și cercetării judecătorești nici unul dintre martorii acuzării Costiceanu V., Costiceanu A., Guznac V., Ursu T. și Reșetnik V., nu au confirmat prezența la Cozma G. și/sau Bologa V. a unor obiecte tăioase sau cuțite,

totodată nu au confirmat prezența înțelegerii prealabile între aceștia. La acest capitol, Colegiul penal reține juste concluziile instanței de apel precum că, deteriorările de pe haine și vătămarile de pe corpul inculpaților au fost confirmate nu numai prin ordonanțele și procesele-verbale de ridicare, și rapoartele de expertiză, dar și de inculpați la anumite etape, doar că aceștia au negat faptul că cuțitul le-ar fi aparținut lor. Totodată, acești martori nu au fost prezenți la momentul producerii evenimentelor, de aceea nu puteau ști nimic referitor la intenția și înțelegerea inculpaților, care a fost spontană și derivă doar din declarațiile inițiale a lor și a părții vătămate.

Cu referire la alegațiile invocate de recurent, precum că din motivarea instanței de apel nu rezultă că, Bologa V. ar fi avut o înțelegere prealabilă cu Cozma G., de a-l ataca pe Xxxxx, anume cu aplicarea cuțitului, că Bologa V. cunoștea despre deținerea cuțitului de către Cozma G., că acesta avea intenția de a-l aplica și că Cozma G. îi va sustrage telefonul mobil. La acest aspect, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată că, în cuprinsul filei 25 verso – 26 v. XI, în decizia atacată, se motivează corespunzător, că inculpații nu au avut un plan anterior și/sau înțelegere prealabilă formată din timp, până a veni în mun. Bălți. Intenția inculpaților de a comite tâlhăria și înțelegerea a apărut la momentul când au văzut partea vătămată că se îndreaptă spre un loc mai puțin luminat și această intenție s-a dezvoltat în procesul de desfășurare a evenimentelor, însăși inculpații au confirmat inițial prezența intenției (*prin priviri, îndemn verbal la violență, atac, aplicarea nemijlocită a violenței, acceptarea și deposedarea de telefon*). Din materialele cauzei rezultă că, Bologa V. a atacat partea vătămată împreună cu Cozma G., aplicându-i lovituri și contribuind la sustragerea telefonului, prin atac și acceptarea situației, or în caz contrar acesta urma să aplaneze conflictul, să-i despartă, să întrerupă acțiunile de aplicare a loviturilor, de deposedare de telefon și alte acțiuni, cu atât mai mult că partea vătămată nu opunea rezistența fizică, dar se apăra, punând mâinile peste cap. Inculpatul Bologa V., personal nu a sustras telefonul mobil, dar a contribuit prin atac, lovituri și acceptarea sustragerii telefonului, de către Cozma G. Totodată, Bologa V. a auzit cert că partea vătămată le-a propus să nu-l mai bată, că le dă toate lucrurile, de asemenea acesta a văzut că Cozma G. caută prin buzunarele hainei părții vătămate, dar nu a întreprins nimic, acceptând situația de sustragere a bunului, astfel este coparticipant la tâlhărie.

Ținând cont de cele expuse mai sus, Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate și argumentele apărătorului Zamfir P., precum că Cozma G. a ascuns faptul sustragerii de la Xxxxx a telefonului mobil, ceea ce demonstrează lipsa acestei înțelegeri, deoarece instanța de apel s-a expus destul de clar și la acest aspect, că Bologa V. a participat la atac, cu acțiuni violente și a acceptat tacit situația de sustragere a telefonului de la partea vătămată. Astfel, faptul că telefonul mobil a fost ridicat de la Cozma G., ultimul nu a împărțit acest telefon cu Bologa V. și nici nu i l-a dat în folosință, nu poate servi temei pentru recalificarea acțiunilor inculpatului Bologa V., or infracțiunea de tâlhărie se consideră consumată din momentul atacului asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, cu aplicarea violenței periculoase

pentru viața sau sănătatea persoanei sau cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.

Privitor la argumentele invocate de către avocat, precum că instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că, contrar prevederilor art. 281 Cod de procedură penală, în ordonanța de punere sub învinuire a lui Bologa V. din 11.02.2013, procurorul nu face referire direct la raportul de expertiză medico-legală nr. 22D din 24.01.2013, instanța de recurs le apreciază ca nefondate, deoarece acest argument nu a fost invocat în apel de către inculpatul Bologa V., iar referitor la invocarea încălcărilor procedurale admise de organul de urmărire penală privind administrarea probelor, instanța de apel a menționat că în sensul enunțat apelantul nu a invocat care anume probe au fost dobândite cu încălcarea de procedură și care prevederi legale în opinia acestuia nu au fost respectate, fapt ce dă temei de considera respectivele invocări drept declarative și neargumentate.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanțele de fond privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatului Bologa V., sunt corecte și corespund materialului probator, iar pedeapsa aplicată de către instanțele de fons este echitabilă și în limitele legii penale.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

16. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului Bologa Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Bologa Vasile Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 06 decembrie 2018.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Boico Victor